

יום שכולו טוב

סיפור - נסים מבורך

הגיעו לעמק השווה. הלבישו זה את זה, תוך כדי צחוק ודגדוגים הדדיים.

משסיימו ירדו לרחוב ונכנסו למכוניתו. היא הייתה חדשה למדי ומאירת פנים. הוא ישב ליד ההגה והיא התרווחה לידו, ואז התעוררה השאלה לגבי כיוון הנסיעה. הוחלט לבחור בצפון. ואז התנשקו, איחלו זו לזה דרך צלחה ונסעו.

חלפה כמחצית השעה והם עצרו ליד חנות כלבו גדולה על אם הדרך, נכנסו פנימה והחלו בוחנים את הסחורות שעל המדפים. הוא קנה לה תמרוקים, והיא לו – סיגרים ויצאו. המשיכו צפונה, ולאחר מכן מזרחה, בעוברם בתוך גיא ששוליו מאוכלסים ויצאו לתוך עמק רחב, מוקף בהרים. נסעו בעמק, עברו בתוך עיירה רדומה ועלו אל פונדק דרכים, שניצב על גבעה מעבר לאותו עמק. היא לגמה קפה והוא מיץ פירות ולאחר מכן טילפנו לידידים שגרו ביישוב פורח שעל הגבול הצפוני ונקבע שיבקרו אצלם. הלכו לאן שהלכו, נפטרו מן הנוזלים שהצטברו בגופיהם, יצאו ונסעו. הם עברו בתוך נופים הרריים יפים וכעבור כשעתיים הגיעו אל מרגלות היישוב שבו חיו הידידים. הדרך טיפסה שם אל מעלה הגבעה, עברה בין בתים ציוריים, שקועים בתוך צמחייה והובילה אל בית הידידים. הם התקבלו בשמחה והעבירו זמן נעים בשיחות בטלות עד שהיו המאכלות המזומנים להם מוכנים וערוכים על השולחן. אכלו סלטים, בשר, ופירות ממטעיו של בעל הבית ואמרו דברי תורה, כך שנמצא שולחנם נקי מכאילו זבחי מתים. לאחר מכן יצאו, טיילו בין הסלעים, התבוננו בציפורים ובפרחים ונשמו מלוא ריאותיהם אוויר צח וחרף. מפעם לפעם היו משפשפים זו לזה את זרועותיהם החשופות ומחככים, כמו אסקימואים, את חוטמיהם זה בזה, כדי להתמודד עם

בוקרו של יום סתיו נאה פקח את עיניו וירא

כי טוב. לבו היה רגוע, גופו השתוקק לפעילות ומחשבתו הייתה בהירה. עשה את סידורי הבוקר, התקשר לחברתו וקבע עמה מה שקבע, וכעבור כמחצית השעה כבר היה בביתה.

שרר שם אי־סדר נעים של ראשית־היום: מיטה סתורה, חפצים פזורים וריח של שינה. עד מהרה חבר לכל אלה ריח של קפה, של ביצים מטוגנות ושל לחם טרי. אכלו השניים והכלב החביב שלה התלבט בין רגליהם. תוך כדי אכילה אמרו דברי תורה, ונמצא שולחנם נקי מכאילו זבחי מתים. משסיימו זקפה בו עיניים שואלות והוא הניד בראשו תשובה חיובית. התפשטו, אפוא, השניים, נכנסו למיטה ודחפו ברגליהם את השמיכה ארצה.

שכבו זה מול זה, ראשיהם נשענים על ידיהם, ודנו בכובד ראש באופנים השונים שבהם עתידים הם לבצע את הטעון ביצוע. תוך כדי כך היו הידיים הפנויות מלטפות זה את זו. שאלה לפתע החברה אם נכון הוא לדון במשך זמן כה רב וברצינות מעין זו על עניין כזה וענה לה שמילות צופן הן אלה לדברי אהבה, ונחה דעתה. משהתחילו נהגו בדיוק כפי שתכננו ורוו עינוגים. על פניה נגה אור ונהימות רכות בקעו מפיה. משסיימו, שכבו מאושרים ומחייכים זו ליד זה. לאחר זמן נכנסו להתקלח. היא סיבנה אותו, והוא אותה, תוך שהם מצחקים בטפלים במקומות מוצנעים בגופם. הם גם התיוזו מים, הוא עליה והיא עליו ועשו שאר מעשי קונדס עד ששבעו. אזי ניגבו הוא אותה והיא אותו ויצאו להתלבש. משא ומתן נעים התנהל בשאלת בחירת הבגדים שתלבש, תוך כדי בדיקת תכולת הארון. התעוררו ויכוחים תביבים, בנידון זה, אפילו בעניין הבגדים התחתונים. בסופו של דבר

